

English version below

LOUISE NEVELSON

(1899, Perejaslav, UA – 1988, New York, USA)

Královské vichry III

1960, dřevo, akryl, 138 x 78 x 38 cm

Kunstmuseum Bochum

Trienále SEFO 2024 MOMENTY

Přední sochařka 20. století, průkopnice místně specifického umění a instalace, která svými skladebnými monochromatickými objekty spojuje východoevropskou tradici s americkou zkušeností.

Louise Nevelson se narodila v carském Rusku, spolu se svou tradiční, židovskou, jidiš hovořící rodinou však už jako dítě emigrovala do Spojených států amerických (1905). Počátkem 20. let se usadila v New Yorku, vystudovala herectví a začala se věnovat umělecké tvorbě. V průběhu 30. let se krátce vrátila do Evropy, v Mnichově navštěvovala školu Hanse Hofmanna, s nímž udržovala kontakt také po jeho vlastním odchodu do USA. Spolupracovala s Diegem Riverou, díky němuž objevila monumentalitu a veřejný prostor (1933). Po válce pak absolvovala formativní pobyt v Mexiku a Guatemale, který dále prohloubil její zájem o etnické umění, rituální praxi a každodennost. I díky tomu se začala podstatněji vracet ke svým vlastním židovským kořenům, objevila efemérní materiál (dřevo) a fragmentárnost. Je spojena s prvními fázemi environmentálního a konceptuálního umění, také však s nástupem feminismu. Její monumentální instalace jsou typické základní barevností (černá, bílá, zlatá) a skladebností, často využívají nalezených objektů, které jsou vkládány do sestavy sobě podobných. Vzniká tak pomyslný „totem“, objekt neznámého účelu se zjevným zázemím v rituální praxi. Nevelson je možné vnímat v souvislostech evropské modernistické tradice, picassovského kubismu, duchampovského dada či tatlinovského konstruktivismu – vrací se k nim, respektive jejich principy testuje a rozvíjí prostřednictvím svébytné zkušenosti emigrantky. Objekt, který je součástí dočasné intervence do stálé expozice SEFO, konvenuje také místnímu pojetí pop artu a opakovaným revizím baroka.

Je monumentální umění mužské umění? a existuje nějaké specificky ženské umění? Jak je v tvorbě reflektována osobní, minoritní, etnická zkušenost? Učíme se skrze umění rozumět druhým?

Momenty Trienále
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst

English version below

LOUISE NEVELSON

(1899, Perejaslav, UA – 1988, New York, USA)

ROYAL WINDS III

1960, wood, acrylic, 138 x 78 x 38 cm

Kunstmuseum Bochum

SEFO Triennial 2024 MOMENTS

A leading 20th-century sculptor and pioneer of site-specific art and installation, her compositional monochromatic objects combine the Eastern European tradition with the American experience.

Louise Nevelson was born in Tsarist Russia, but emigrated to the United States as a child (1905) with her traditional Yiddish-speaking Jewish family. In the early 1920s, she settled in New York, studied acting and began to work as an artist. During the 1930s she returned briefly to Europe, attending the school of Hans Hofmann in Munich, with whom she remained in contact after his own departure for the USA. She worked with Diego Rivera, through whom she discovered monumentality and public space (1933). After the war, she undertook a formative sojourn in Mexico and Guatemala, which further deepened her interest in ethnic art, ritual practice and the everyday. It was also through this that she began to return more substantially to her own Jewish roots, discovering ephemeral materials (wood) and fragmentation. It is associated with the first phases of environmental and conceptual art, but also with the emergence of feminism. Her monumental installations are characterized by their basic color (black, white, gold) and composition, often using found objects that are inserted into an assemblage of similar ones. This creates an imaginary 'totem', an object of unknown purpose with an apparent background in ritual practice. Nevelson can be seen in the context of the European modernist tradition, Picasso's Cubism, Duchamp's Dada, or Tatlin's Constructivism – she returns to them, or rather tests and develops their principles through her own experience as an emigrant. The object, which is part of a temporary intervention in SEFO's permanent exhibition, is also conventional to local notions of Pop Art and repeated revisions of the Baroque.

Is monumental art male art? And is there any specifically female art? How is the personal, minority, ethnic experience reflected in the work? Do we learn to understand others through art?

Momenty Trienále
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst